

**NIET DOR-DRUKKEN!
WAAR BLIJFT HET E-WASTE?
IETS TE MELDEN?**

Inhoudsopgave:

Gabriël's Column	2
Komt er een superministerie Groene Economie?	3
Krachtproef	3
Heeft u iets te melden?	4
Haagsche zaken	5
Ondertussen in Brussel	5
Niet DOR-drukken	6
Waar blijft het e-waste?	7
Peter Knobel met pensioen	8 + 9
Tips van Gerda	10
Schrootmutaties	11
Agenda	11
Colofon	11
De 10 vragen	12

COLUMN

Een nieuwe lente, een nieuw geluid.

Traditioneel is de lente de tijd van de nieuwe geluiden, maar in onze handel hebben we tegenwoordig elke dag wel een nieuw geluid: het geluid van nieuwe prijzen.

Van de non ferro's zijn we die dagkoersen al een aantal jaren gewend. De London Metal Exchange (LME) en de afslagen bepalen het ritme van die handel. Twintig jaar geleden op een tv-scherm via een schotel op het dak, nu real time op smartphone. Iedereen weet altijd alles. De bedrijfskolom is financieel volledig transparant: Dat is niet erg, zolang elke schakel het nut en functie van de anderen maar accepteert en waardeert.

In de ijzerhandel ging dat lang anders. Toen ik er dertig jaar geleden in begon, typten we elke maand prijsbrieven naar onze leveranciers. Met de introductie van de (diepzee-) export kwam er meer beweging in, maar prijzen hielden wel een weekje stand. In mijn beleving is dat veranderd met de grote koersval in het derde kwartaal van 2008. Toen was er geen houden aan en kregen we meerdere prijsverlagingen per week te verwerken. Sindsdien kennen we het begrip dagprijs ook in de ijzerhandel. Nu wordt de dagkoers ongefiltreerd de markt in gepompt, met soms meerdere wijzigingen op een dag of zelfs een zelfs nieuwe prijs op zaterdag. Aan voor aankondigingen doen we niet meer, prijzen gaan dezelfde dag nog in. Het prijsbeeld van 2017 tot nu toe is extreem onrustig. Het vraagt een zorgvuldig voorraadbeheer van elk van ons en een accurate en snelle prijsadministratie om dat allemaal bij te benen.

Voordeel van de lente is dan wel, dat de (werk-) dagen lengen, waardoor er meer tijd is om elk nieuw prijsgeluid te horen en te verwerken.

Gabriël van Seumeren

Komt er een superministerie Groene Economie?

Circulaire economie: het moet en het moet allemaal sneller worden gerealiseerd. Overheid en de industrie zijn het daar wel over eens. Vlak voor de verkiezingen was er een GrondstoffenPoort met als thema 'geen woorden maar daden'. Voor de niet-Feyenoord fans: niet kletsen maar poetsen.

Bereikt Nederland de koppositie in de EU met grondstofakkoorden en de ambitieuze transitieagenda's die sindsdien zijn gepresenteerd? Tussen droom en werkelijkheid staan er wetten en praktische bezwaren. Om de circulaire economie echt te laten draaien moet er een politieke wil zijn om duurzaamheid en economie met elkaar te verbinden. Economie is de studie van de schaarste: van arbeid, kapitaal en grondstoffen. Die economie moet circulair worden en dat betekent in feite dat hergebruik zo veel mogelijk moet worden bevorderd. Schaarste grondstoffen kun je optimaal laten circuleren door belemmeringen op te heffen, innovatie te stimuleren en de markt zo veel mogelijk zijn werk te laten doen. Die innovatie is echt heel belangrijk en het woord wordt makkelijk uitgesproken maar het

ontbreekt aan daden. Waar is die echte innovatie zoals design for recycling?

Die politieke wil moet zich niet alleen vertalen in echt circulair beleid maar ook in regie. Nu nog bemoeien minstens vier ministeries zich met de circulaire economie en woeden er nog steeds stammenstrijdjes tussen I&M en EZ. Het zou echt goed zijn als één minister op dit terrein de touwtjes in handen krijgt. Stimuleren van de economie en volle aandacht voor het welzijn van de planeet kunnen en moeten hand in hand gaan. Daarom moet er één coördinerend ministerie komen. Met een logische naam. U kunt nu inzetten. Ik gok op de naam ministerie voor de Groene Economie. De onderhandelingen over een nieuw te vormen coalitie zijn nog in volle gang maar als er iets is wat alle partijen bindt, is dat de historische verschillen tussen links en rechts steeds minder relevant worden, maar dat Groen Links en Groen Rechts elkaar steeds meer weten te vinden. De term circulair valt daar zelden. Dus: kom maar op met dat superministerie Groene Economie!

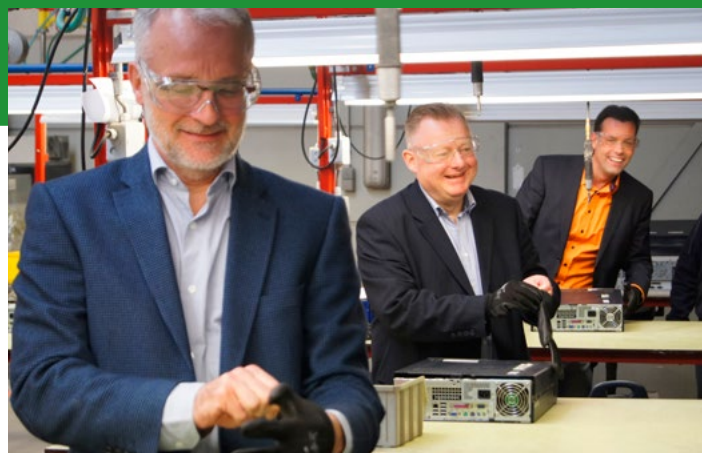
Jules Wilhelmus

Krachtproef

Op woensdag 22 maart startten Holland Recycling Electronics in Boxtel en het sociale werkbedrijf Noordoost Brabant een unieke samenwerking. Mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt gaan bij Holland Recycling elektronica recyclen.

Statushouders en mensen die vallen onder de Participatiewet kunnen bij Holland Recycling een werkplek krijgen die als opstap dient naar een passende baan op de arbeidsmarkt. Wethouder Eric van den Broek roemt de samenwerking tussen Holland Recycling, de lokale overheid en het sociale werkbedrijf: "Werken is belangrijk voor de participatie en integratie van mensen." Er zullen bij het bedrijf op korte termijn 30 FTE's beschikbaar komen.

Tijdens de goed bezochte bijeenkomst op 22 maart werd de samenwerking geformaliseerd door de ondertekening van de overeenkomst. Maar de echte start was een demontagewedstrijd

tussen wethouder **Erik van den Broek** (Boxtel), **Jan Simons** (algemeen directeur Sociaal Werkbedrijf) en **Dennis Bekkema** (directeur Holland Recycling Electronics).

Een ludieke krachtproef: de drie hoofdrolspelers moesten in korte tijd zoveel mogelijk onderdelen uit een server zien te halen. Dennis Bekkema klaarde de klus zonder hulp, de wethouder en de directeur van het werkbedrijf werden bijgestaan door deskundige medewerkers van Holland Recycling.

Jules Wilhelmus

Heeft u iets te melden?

Het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen (LMA) bestaat sinds 1993 en is sinds 1 januari 2017 ondergebracht bij Rijkswaterstaat. Volgens de Wet milieubeheer moeten bedrijven die bedrijfs- en gevaarlijke afvalstoffen in ontvangst nemen of afgeven, die aan het LMA melden. De kernactiviteit is gelijk gebleven: het verzamelen van gegevens over afvalstromen voor een betere handhaving en toezicht door de regionale toezichthouders. Maar inmiddels kunnen ook branches profiteren van die informatie. Een gesprek met Hans Neele, adviseur van het LMA over de lusten en lasten van de meldplicht voor metaalrecyclers.

Kan het wat minder?

Recyclers die uitsluitend ferro en non-ferro inzamelen en verwerken hoeven niets te melden, tenzij er bijvoorbeeld accu's worden ingenomen: dan is de informatieplicht onontkoombaar. Een veel gehoorde klacht van recyclers is dat min of meer dezelfde informatie aan diverse instanties moet worden gemeld. Worden ze niet vrolijk van. Hans Neele: "Verschillende instanties hebben verschillende informatie nodig. Dat is helaas onvermijdelijk. Wij proberen de lasten voor de ondernemers zoveel mogelijk te beperken. Bijvoorbeeld door ze aan te sluiten op ons meldsysteem AMICE. Dat werkt in de praktijk heel efficiënt. Het LMA streeft ernaar om de samenleving gezonder, veiliger en eerlijker te maken. Hoe beter de grip op afvalstromen, hoe beter het toezicht en hoe minder het milieu belast wordt. De recyclers hebben ook baat bij onze rol: wij kunnen immers zien of er partijen in de markt zijn die bewust uit beeld van toezicht proberen te blijven. Daar gaan de toezichthouders vervolgens op af. Dit draagt bij aan de professionalisering van de branche. Zo houden we de sector –in alle opzichten– zo schoon mogelijk en realiseren we een gelijk speelveld."

De MRF heeft onlangs aan het ministerie verzocht geen groene lijst afvalstoffen meer te hoeven melden. Daar is het ministerie geen voorstander van en de LMA onderschrijft dat. Hans Neele: "Als voor bepaalde stromen geen meldingsplicht meer geldt, levert dat voor een ondernemer vaker meer dan minder werk op. Daarnaast krijgt het LMA completere informatie. Dankzij die complete informatie kunnen wij weer voor een effectieve en kostenbesparende handhaving zorgen. Overigens: Er zijn bedrijven die geen meldplicht hebben maar ons toch dringend verzoeken te mogen melden: dat geeft hen een stevigere positie."

Eén loket?

En de nieuwe Omgevingswet dan? Daarin zou het voor ondernemers en burgers toch makkelijker worden. De één-loket-gedachte?

Rijkswaterstaat

Hans: "De Omgevingswet integreert heel veel bestaande deelwetgeving waarbij ondernemers uiteindelijk heldere ingangen zullen krijgen. Het is nog niet zover, maar na inwerkingtreding zal het echt efficiënter zijn."

Hans Neele voegt er aan toe dat recyclers nu al hun administratieve lasten kunnen beperken door gebruik te maken van de Inzamelingsregeling: je hoeft niet elke stroom van elke klant te melden. Gelijkwaardige stromen hoef je maar één keer te melden. Houd echter wel rekening met de voorwaarden die voor de Inzamelaarsregeling gelden.

Openbaarheid

Vorig jaar verzocht een commerciële partij de LMA of zij de door bedrijven aangeleverde informatie mocht ontvangen en gebruiken. Daar heeft de MRF, samen met andere brancheverenigingen en afvalbedrijven, een stokje voor gestoken: openbaarmaking van vertrouwelijke bedrijfsinformatie is een uitzonderingsgrond in de wet Openbaarheid van Bestuur. Die gegevens mogen natuurlijk niet op straat komen te liggen. Hans Neele: "Wij hebben begrip voor dat standpunt, maar uiteindelijk bepaalt een rechter wat zwaarder weegt: het algemene milieubelang of het bedrijfsbelang." Het standpunt van de MRF is duidelijk: vertrouwelijk betekent nooit openbaar maken.

Jules Wilhelmus

Haagsche zaken

Donkere wolken boven de circulaire economie

Op 18 april vond de landelijke kick-off bijeenkomst plaats van 'Nederland Circulair in 2050'. Komende maanden gaan de partijen die in januari jl. het Nationaal Grondstoffenakkoord tekenden, de plannen uitwerken om hier invulling aan te geven. Ook de Nederlandse recyclingketen waaronder de MRF zit aan tafel. Wij zijn immers die circulaire economie in de praktijk.

Enkele jaren terug sloten wij het Convenant Meer en Beter Recyclen met de staatssecretaris van IenM. Hierin zijn voor de recyclingketen met name 'design for recycling' en 'het wegnemen van belemmeringen' belangrijk. Die thema's worden nu doorgeschoven naar de zgn. Transitieagenda's van het Nationaal Grondstoffenakkoord. Bij de invulling krijgt ook de industrie een grote stem.

Producenten willen echter geen 'design for recycling', tenzij het direct geld oplevert. Producenten willen toegang tot (secundaire) grondstoffen tegen zo laag mogelijke kosten. Zo roept de metaalindustrie al jaren dat een grondstoffenschaarste dreigt. Export van schroot moet aan banden!

Tijdens het congres eind maart van onze Europese recyclingorganisatie, EuRIC, bleek uit de jaarstatistieken dat het overschot aan staalschroot binnen de EU in 2016 ruim 15 miljoen ton bedroeg (oftewel wat meer wordt ingezameld in de EU dan kan worden ingezet als grondstof). Er is derhalve geen grondstoffenschaarste,

hoe hard de industrie dit ook roept in Brussel. Aleksandra Kozłowska van DG GROW haastte zich op basis van deze cijfers te zeggen dat de EU Commissie geen voorstel zal steunen om de export van schroot te beperken. Een opluchting...

Meer donkere wolken drijven echter ons land binnen. De chemicaliënregelgeving REACH dreigt recycling onmogelijk te maken door rigide limieten voor schadelijke stoffen te willen vastleggen, ongeacht gebruik of feitelijke risico's. Na onze strijd in Brussel en Den Haag over loodconcentraties dreigen nu meer stoffen 'besmet' te worden verklaard. Dat zal recycling van de meeste metalen onmogelijk of onbetaalbaar maken. Alle plannen voor 'Nederland Circulair in 2050' kunnen dan direct in de prullenbak.

De MRF zal samen met haar recyclingpartners er voor zorgen dat dit duistere scenario geen werkelijkheid wordt...

Hans Koning | Directeur MRF

Ondertussen in Brussel

Circulariteit zonder grenzen. Het lijkt een logisch inkoppertje, maar er blijft druk vanuit de staalproducenten bestaan om de export van staalschroot aan banden te leggen. Nu is er overschot in de EU dus waarom willen ze dat eigenlijk?

Waarschijnlijk is dit de logica: hoe meer schroot in de EU blijft hoe lager de prijzen.

Tijdens de onlangs gehouden EuRIC conferentie werd vanuit de EU Commissie gemeld dat de stromen staalschroot in de EU worden geanalyseerd. Zo'n

mededeling leidde onmiddellijk tot rumoer in de zaal, die vol zat met recyclers. De president van EuRIC Michael Schuy pakte de microfoon en vroeg of gedacht werd aan export restricties. "Daar wordt nu niet aan gedacht" antwoordde Aleksandra Kozłowska namens de Commissie bezwerend. EuRIC wil aan de bal blijven en heeft dringend gevraagd om overleg met de Commissie: een circulaire economie moet een internationale economie blijven zonder grenzen.

Niet DOR-drukken

In diverse gemeenten worden recyclers verplicht te registreren in het Digitaal Opkopers Register (DOR). Die verplichting wordt geregeld in een Algemene Politie Verordening. De MRF vindt dat geen goed idee en staat MRF-leden bij in hun verzet tegen de lokale overheid. In de gemeente Roosendaal wordt spoedig een proefproces gestart. De MRF neemt het dus hoog op!

Intussen wordt op het ministerie van Veiligheid & Justitie nagedacht over nut en noodzaak om ook metalen onder DOR te laten vallen en dat landelijk wettelijk te regelen. Men is er nog niet helemaal uit maar de MRF legt nu al met overtuiging uit dat dit geen goed idee is.

Waar gaat het ook alweer om? Het DOR moet helpen in de strijd tegen heling (en dus diefstal) van goederen. Opkopers van unieke goederen met specifieke kenmerken (zoals sieraden en kunst) moeten hun transacties melden in het DOR. De praktijk wijst uit dat die registratie de opsporing van goederen en verdachten door de politie bevordert.

En nu dus de metalen ook in DOR? Er bestaat nu geen wettelijke basis die metaalrecyclers verplicht hun transacties in het DOR te vermelden. Maar dat kan dus veranderen.

Waarom is de MRF tegen deze aanpak? De MRF vertegenwoordigt een maatschappelijk verantwoordelijke branche en wil natuurlijk bijdragen aan de bestrijding van criminaliteit. De MRF heeft dit bewezen met de Aktie Koperslag. Het melden van alle aankopen (en wellicht ook verkopen) van metalen is echter een brug te ver. Metalen zijn niet herkenbaar uniek (zoals kunst en sieraden) dus de politie kan eigenlijk weinig met de informatie. Het melden van die informatie betekent wel een extra last voor de ondernemers en bovendien zullen aanbieders het niet op prijs stellen dat ze in een politie systeem terecht komen. Omdat zij te goeder trouw zijn en omdat hun gegevens mogelijk –via een digitaal lek– op straat komen te liggen. Zie de vele recente lekken van privacy gegevens.

De aanbieders zullen hun waar dus gaan slijten bij recyclers die het niet zo nauw nemen met de regels. En trouwens ook vaak niet zijn aangesloten op de digitale snelweg. In feite ontstaat er dan een soort ondergronds circuit. Het gevolg zal zijn dat de professionele recyclers worden vermeden en dat zou een ernstige klap betekenen voor de circulaire economie. Niet doen dus!

Jules Wilhelmus

Dit zijn onze bezwaren

- Registratie in een DOR is uitsluitend zinvol voor unieke goederen: herkenbare goederen met specifieke kenmerken en/of registratienummer. Metaalrecyclers verwerken metalen die per definitie niet uniek zijn en ook niet voorzien zijn van specifieke nummers en kenmerken;
- In Nederland kopen recyclers jaarlijks 3 miljard kilo metalen in van bedrijven en particulieren. In de regel bulkankopen die per container worden ingekocht. Deze metalen hebben uiteraard geen unieke kenmerken of serienummers. Dat maakt een betekenisvolle registratie in het DOR volstrekt onmogelijk;
- Jaarlijks wordt naar schatting zo'n 300 ton aan metalen gestolen. Dat is veel te veel, maar het is 0,0001% van de totale inkoop.
- Die totale inkoop zou echter wel in het DOR moeten worden geregistreerd: vele miljoenen transacties met gemiddeld een groot aantal dataregels per transactie.
- Het gaat om commercieel- en privacygevoelige informatie. Die informatie kan op straat komen te liggen. De vele recente datalekken bewijzen dat dit geen theorie is.
- Verkopers willen hun gegevens niet opgenomen zien in dit soort bestanden. Dat zal leiden tot ontwijkingsgedrag: er zijn altijd recyclers te vinden die niet aan DOR mee doen en zelfs niet zijn aangesloten op de digitale snelweg.
- Conclusie: het trekt een zware wissel op professionele bedrijven die van goede wil zijn; het levert informatie op die in feite onbruikbaar is en er ontstaat een ondergronds circuit. Dit alles schaadt de zo gewenste circulaire economie.

Waar blijft het e-waste?

Gebleken is dat bijna 2 jaar na het verplicht worden van de Weeelabex certificering veel e-waste nog niet op de juiste manier en soms zelfs niet door een gecertificeerde recycler wordt verwerkt. De MRF ziet dit ook en wijst op de risico's ervan. De MRF heeft bij overheden, toezichthouders en ketenpartners aan de alarmbel getrokken en roept hen op dit probleem gezamenlijk aan te pakken.

Verborgen

E-waste moet apart worden aangeboden en vervolgens aan een gecertificeerde collega worden aangeboden, die het verwerkt. MRF bedrijven houden zich aan die spelregels, lichten de aanbieders voor en hebben hun acceptatievoorwaarden aangepast. Maar lang niet alle aanbieders van e-waste weten wat de spelregels zijn. Daarom zit er soms e-waste verborgen in de grote hoop schroot. Vaak uit onwetendheid en niet eens opzet van de aanbieder. Helaas zal dit nog even de praktijk zijn, als er niks verandert.

MRF-voorzitter Gabriël van Seumeren: "In mijn bedrijf houden we e-waste natuurlijk apart en die instructie geven we ook aan onze aanbieders. Bij de controles is nooit iets onregelmatigs vastgesteld. Toch kan ik niet garanderen dat er in een container met schroot nooit restanten van bijvoorbeeld een wasmachine zitten. Niet goed en ongewenst, maar ik vrees ook dat het voorlopig nog even de praktijk

is. De aanbieders moeten worden geïnformeerd en daar doen wij ons best voor. Maar hier ligt met name een taak voor de overheid. Ondanks de afspraken hierover hebben zij die rol nog altijd niet opgepakt. De MRF dringt al jaren bij de overheid erop aan met goede voorlichting over de nieuwe regels te komen."

Branden

Tussen het schroot verborgen e-waste is niet alleen onwenselijk maar ook nog eens gevaarlijk. Lithium batterijen en accu's die tussen het schroot zitten, kunnen ongewild worden beschadigd en vervolgens leiden tot branden en explosies. Daarom heeft de MRF aan producenten en andere ketenpartners dringend gevraagd met de MRF mee te denken over oplossingen. Denk aan een betere herkenbaarheid van de accu's door ze een zeer herkenbare kleur te geven. Meerdere preventiemaatregelen zijn zeker denkbaar, maar ook hier speelt de noodzaak van goede voorlichting. De aanbieder moet worden verteld dat e-waste echt apart moet worden aangeleverd en geïnformeerd over de gevaren van de lithium accu's en batterijen. Ketenpartners, overheden maar ook toezichthouders hebben hier een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid. De MRF neemt haar verantwoordelijkheid met het opstellen van aangescherpte acceptatievoorwaarden en werkinstructies, maar pleit tevens voor een gezamenlijke aanpak. Accu's, wasmachines en ander e-waste kunnen dan correct en veilig worden verwerkt.

Jules Wilhelmus

Peter Knobel met pensioen

De VUT is allang afgeschaft en de pensioenleeftijd schuift steeds meer naar achteren. Niet voor Peter Knobel: hij is op 1 mei met pensioen gegaan. Hij is slechts 56 jaar maar heeft wel 38 dienstjaren op de teller staan. Hij mist de dagelijkse contacten nu al een beetje maar dat beschouwt Peter maar als tijdelijke ontwenningverschijnselen.

Waarom?

Peter: "Het is nu een mooi moment om mijn aandeel in de zaak over te dragen aan neef Piet en oudgedienden Jos van Oers en Jan Moerings. Patricia Visser behoudt de andere helft van de aandelen. Patricia is de weduwe van de in 2014 overleden neef Ludo Knobel. Met Ludo vormde ik een hecht duo en zijn overlijden beschouw ik als één van de grootste drama's uit mijn leven. Dat heeft me natuurlijk ook aan het denken gezet. P. Knobel en zonen is door mijn opa in 1926 opgericht en ik ben nu de derde generatie Knobel. Ik ben heel tevreden dat de zaak wordt voortgezet door alweer een Knobel en mensen die al lang verbonden zijn met de zaak."

Peter de Bestuurder

Peter is nu een aantal jaren lid van het MRF-bestuur en staat om minstens twee zaken bekend: ten eerste voelt hij zich vertegenwoordiger van de kleinere schrootbedrijven en ten tweede voert hij jaarlijks een kleine steekproef uit onder de leden. De resultaten van die steekproef gaven een goed beeld van wat er leeft onder leden en waren de basis voor de zogenaamde jaarlijkse brainstorm dag van het bestuur. Bestuurslid Peter vroeg zich bij elk onderwerp af: wat heeft het gemiddelde lid hier nou echt aan? Peter: "Ik blijf bestuurslid tot april 2018 en ik kan het iedereen aanraden want je krijgt veel informatie vaak als eerste dus je wordt ook goed meegenomen in een

ontwikkeling. Daar word je ook genuanceerder van. Toen ik nog geen bestuurslid was, heb ik een paar keer geroepen: 'dat nooit en als ze het wel doen gooien we het Binnenhof vol met schroot'. In het bestuur leer je snel dat je met genuanceerde acties vaak veel meer bereikt: netwerken, politiek inzicht en de juiste verfijnde strategie toepassen."

Transparantie en tonnagejagers

Vraag Peter naar zijn visie op de branche en hij gaat er even stevig voor zitten: "Natuurlijk is de regelgeving enorm toegenomen, dat merkt elke recycler dagelijks. Ook het toezicht is intensiever geworden en selectiever. Ik citeer een handhaver: 'ik controleer alleen bedrijven met een vergunning en kom niet bij de rommelaar met herdershond, tochtig kamertje en slechte koffie.' In mijn bedrijf is er nooit iets afwijkends geconstateerd maar het zijn tijdrovende bezigheden, die controles. Een andere kleine revolutie binnen de branche is de enorme transparantie: vroeger wist lang niet iedereen

wat de prijzen waren maar nu is één klik op de mobiel of computer voldoende om de juiste prijs te kunnen vragen. Ook daarom worden de marges kleiner. Het gevolg daarvan is weer dat de grote recyclers zich steeds meer gedragen als tonnagejagers: smalle marges maar enorme volumes. Niet uniek voor onze branche overigens. Je ziet die ontwikkeling in veel sectoren." Peter wijst naar de buurman: een enorm distributiecentrum van Primark. Overigens inmiddels ook een goede klant van Knobel. Peter: "De grote jongens in onze branche zullen steeds feller concurrentiegedrag laten zien. Als familiebedrijf kunnen we ons echter prima handhaven: we hebben een goede naam in de regio, zijn financieel gezond en hebben een hechte klantenkring."

Harley Davidson

Het is voor Peter nog even wennen om als pensionado door het leven te gaan maar hij gaat zich helemaal uitleven met zijn hobby's: hij zal veel tochten op zijn klassieke en opgepoetste Harley gaan maken en zal als echte Bourgondiër vaak uit eten gaan en avonden afsluiten in zijn favoriete stamkroeg. En hij blijft nog bijna een jaar betrokken bij de MRF. Het kan dus zijn dat hij dit najaar om uw mening vraagt in het kader van de jaarlijkse MRF opiniepeiling!

Jules Wilhelmus

Tips van Gerda: Welke arbeidsmiddelen mag u zelf keuren?

Arbeidsmiddelen moeten periodiek worden gekeurd door een deskundige (natuurlijk persoon of rechtspersoon). De frequentie van de keuring is mede-afhankelijk van de risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E) die in elk bedrijf aanwezig moet zijn.

Uitgangspunt voor elektrisch gereedschap, machines en hef- en hijsmiddelen is een frequentie van minimaal één keer per jaar. Doel van deze keuring is een veilige werking van de machine te garanderen. Verder dienen machines regelmatig voor gebruik te worden geïnspecteerd.

Noodstoppen, aardlekschakelaars en beveiligingen worden minimaal één keer per jaar getest op hun goede werking. Daarnaast is het van belang bij het starten van de werkzaamheden als "vaste prik" een aantal punten na te lopen. Het kan altijd voorkomen dat tussentijdse beschadiging of slijtage toch tot risico's leidt.

De uitslagen/rapportages van de keuringen moet u schriftelijk laten bewaren, het liefst bij het onderhoudsboek van de machine. Machines en gereedschappen met een klein risico mag u vaak zelf herkeuren. U hoeft daar dus niet een erkend keuringsbureau voor in te schakelen.

Klassenindeling

De overheid heeft alle arbeidsmiddelen ingedeeld in zeven klassen (0 tot en met 6). De arbeidsmiddelen die vallen in de klassen 0 tot en met 2 mogen door eigen medewerkers worden gekeurd, mits zij hiervoor zijn opgeleid. De medewerker die keurt, moet bekend zijn met het gebruik van het arbeidsmiddel, de gevaren ervan en de beoordelingscriteria. Ook moet de medewerker bekend zijn met wettelijke eisen en kunnen beschikken over het noodzakelijke (meet)gereedschap. Klasse 3: Hier is het bij klasse 2 vermelde van toepassing, maar worden er aanvullende eisen gesteld aan de onafhankelijkheid en deskundigheid van de keuringsorganisatie binnen een bedrijf.

Klasse 4-6: Machines en gereedschappen in de klassen 4 tot en met 6 brengen grote risico's met zich mee. Voorbeelden van zulke arbeidsmiddelen zijn: specialistische hijs- en hefwerktuigen. Dit soort arbeidsmiddelen moet u door een erkend keuringsbureau laten herkeuren. U mag dit dus niet zelf doen.

Wie mag arbeidsmiddelen keuren?

De werkgever bepaalt zelf door wie hij zijn arbeidsmiddelen laat keuren. Voorwaarde daarbij is dat dit door een deskundig persoon of instelling

(Arbobesluit artikel 7.4a, vijfde lid) wordt gedaan. Dit kan bijvoorbeeld een onafhankelijke keuringsinstantie zijn, een onderhoudsdienst van een leverancier of de technische dienst van het bedrijf zelf. De keurmeester zal dus deskundig moeten zijn voor het uitvoeren van de diverse keuringen. De vraag is wie deze deskundigheid bepaald en hoe deze deskundigheid getoetst wordt. De wetgever is hier niet echt duidelijk over, maar legt de verantwoording hiervoor bij de werkgever.

Om een goede keuring/inspectie te kunnen uitvoeren zal de deskundige persoon naast kennis en materiaal ook de mogelijkheid moeten hebben om onbevooroordeeld en zonder tegenstrijdige belangen zijn werk te kunnen doen. Een keurmeester van een extern bedrijf zou belang kunnen hebben bij afkeur om zo materiaal te verkopen, maar heeft ook belang bij goedkeur, anders wordt de klant ontevreden. Dezelfde afweging geldt bij een interne keurmeester. Vollandis (voorheen Arbouw) heeft voor de bouwnijverheid in goede samenwerking met aannemers, materieelbeheerders, de BMWT en Aboma een handboek arbeidsmiddelen opgesteld wat door iedereen gebruikt mag worden. Hierin vindt men, ook voor onze branche, een handig overzicht met aandachtspunten voor de verwervingsfase, gebruiksfase en onderhoudsfase. U kunt dit handboek downloaden op <https://www.vollandis.nl/media/1658/16063832-handboekarbeidsmiddelen.pdf> of <http://service.arbouw.nl/handboekarbeidsmiddelen/>

In de volgende Circulaire komen we op dit onderwerp terug met tips en duidelijke voorbeelden over welke arbeidsmiddelen in onze branche door eigen deskundig personeel mogen worden gekeurd.

Dat zijn er meer dan u denkt.
Vragen zijn welkom per email!

Bronnen; *Arboportaal en Arbouw/Vollandis*

Gerda Kerkhof

maart en april 2017

Schrootmutaties

De MRF noteert de volgende 2 schrootmutaties:

- Mutatie Export
- EU Mutatie Bovensoorten (v/h Mutatie binnenland)

De Mutatie Export wordt 2x per maand gepubliceerd aan de hand van de opgaven van Nederlandse exporteurs, waarbij wegingsfactoren worden gehanteerd.

Uitgangspunt voor de MRF-mutatie is HMS I/II. Het gaat om momentopnames per de 1e en 15e van de maand.

Voor de EU Mutatie Bovensoorten wordt gebruik gemaakt van de maandelijkse BDSV-publicatie 'Durchschnittliche Lagerverkaufspreise, Neuschrottsorten 2/8'.

Deze mutatie wordt maandelijks rond de 22ste bekend gemaakt.

Mutatie Export

Per 1 maart 2017 is sprake van de volgende mutatie ten opzichte van de stand per 15 februari 2017:

een verhoging van € 15,94 per ton

Per 15 maart 2017 is sprake van de volgende mutatie ten opzichte van de stand per 1 maart 2017:

een verlaging van € 5,00 per ton

EU Mutatie Bovensoorten

Voor **maart 2017** ten opzichte van de maand **februari 2017**:

een verhoging van € 25,40 per ton

Mutatie Export

Per 1 april 2017 is sprake van de volgende mutatie ten opzichte van de stand per 15 maart 2017:

een verlaging van € 26,56 per ton

Per 15 april 2017 is sprake van de volgende mutatie ten opzichte van de stand per 1 april 2017:

een verhoging van € 10,94 per ton

EU Mutatie Bovensoorten

Voor **april 2017** ten opzichte van de maand **maart 2017**:

een verlaging van € 3,30 per ton

feb-03 jun-03 okt-03 feb-04 jun-04 okt-04 feb-05 jun-05 okt-05 feb-06 jun-06 okt-06 feb-07 jun-07 okt-07 feb-08 jun-08 okt-08 feb-09 jun-09 okt-09 feb-10 jun-10 okt-10 feb-11 jun-11 okt-11 feb-12 jun-12 okt-12 feb-13 jun-13 okt-13 feb-14 jun-14 okt-14 feb-15 jun-15 okt-15 feb-16 jun-16 okt-16 feb-17

(LME-Officials 1 mrt 2017 (€ 1.0527))

	cash	driemaands
Koper	6.038	6.050
Tin	19.325	19.300
Lood	2.285	2.288
Zink	2.870	2.878
Aluminium	1.933,5	1.938
Nikkel	10.980	11.060
Al.legering	1.630	1.640

(LME-Officials 3 april 2017 (€ 1.0655))

	cash	driemaands
Koper	5.816,5	5.845
Tin	20.220	20.125
Lood	2.286	2.305
Zink	2.744	2.767
Aluminium	1.948	1.958
Nikkel	9.960	10.010
Al.legering	1.690	1.700

LME Koersen

Agenda 2017

22-24 mei

BIR Congres

Hong Kong

15 juni

Algemene Ledenvergadering MRF Eemnes

16 juni

MRF Golfdag

Golfbaan De Haenen

Teteringen

12-14 september

RWM Exhibition

Birmingham

20-22 september

Batterij Recycling Congres ICBR2017

Lissabon

14-16 oktober

BIR Congres

New Delhi

24-26 oktober

Recyclingbeurs

Gorinchem

23 november

Algemene Ledenvergadering MRF

Colofon

Gabriël van Seumeren (eindredactie)

Jules Wilhelmus

Brenda van der Burg

Celesta Maas

Frank van Veen (vormgever)

MRF Circulaire is een uitgave van de MRF. Niets uit deze uitgave mag noch geheel, noch gedeeltelijk worden overgenomen, openbaar gemaakt, (digitaal) verspreid en/of verveelvoudigd zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de MRF.

circulaire@mrf.nl

De 10 vragen...

Voor elke editie van MRF Circulaire stellen wij 10 persoonlijke vragen aan een lid van de MRF, om de persoon achter het bedrijf een beetje beter te leren kennen.

Deze keer stellen we de vragen aan:

Johan van Schip (59)
van **Van Schip Alphen BV**

1 **Hoe lang bent u werkzaam in deze branche?**

Op mijn 16e in 1974 kreeg ik mijn kerstrapport en dat was zo goed dat mijn vader zei: "dat wordt nooit niks meer met jou op school, kom jij maar bij mij werken". Ik ben op de werf begonnen met sorteren met een riek, een schep en een bezem. Op mijn 18e ben ik (eerst zelfs nog zonder het juiste rijbewijs) op de vrachtwagen gegaan. Zo heb ik het hele bedrijf doorlopen en van lieverlee het vak geleerd. Sinds zo'n jaar of vijftien run ik de zaak met mijn broer en mijn zus, die mede eigenaar zijn. De man van mijn zus rijdt op een vrachtwagen.

2 **Bent u als eerste generatie werkzaam in de branche?**

Ik ben de derde generatie. Opa is in de jaren '30 in Zwammerdam met een hondenkar begonnen en na de oorlog kwam er midden in het dorp een werf op een lege plek waar huizen weggebombardeerd waren. Later verhuisde het bedrijf het dorp uit, waar de handel in papier en lompen erbij kwam. In 1980 stierf opa en toen de broers opsplitsten, heeft mijn vader Siem op het industrieterrein ons huidige bedrijf gebouwd.

3 **Volgt de volgende generatie u op?**

Mijn zoon en neef rijden op de auto. Wat de toekomst brengt weten we nog niet. Voorlopig hebben mijn broer, mijn zus en ik het nog prima naar onze zin.

4 **Wat is uw specialisme binnen het vak?**

De handel en het vervoer van gedemonteerde autowrakken. Dat is al meer dan 40 jaar een specialisme. Onze kennis, de service en het principe 'afspraak is afspraak' brengt ons van oudsher veel gunning. Dat werkt bij automontagebedrijven, maar ook de rest van onze klantenkring draait al decennia op deze principes.

5 **Hoeveel mensen zijn werkzaam bij Van Schip?**

Er werken in totaal 14 mensen, waarvan 6 chauffeurs, 1 monteur, 4 op de werf en dus met 3 op kantoor. We houden het simpel en hebben dus niet teveel mensen in dienst. Zo houden we de kosten ook goed in de hand.

6 **Waarom bent u lid van de MRF?**

Ik ben passief lid. Ik kom er eigenlijk te weinig om een mening te hebben. Het lidmaatschap hoort er gewoon bij. De MRF regelt wel veel zaken voor de branche en dat is belangrijk. Wellicht kunnen we meer uit ons lidmaatschap halen dan we nu doen.

7 **Hoe ziet u de toekomst van de branche?**

Ik ben positief ingesteld. Recycling heeft de toekomst en het materiaal moet verwerkt worden tot nieuwe grondstoffen. Dat was zo en dat blijft zo.

8 **Hoe ziet u de toekomst van uw bedrijf?**

We hebben in al die jaren onze functie wel bewezen. We weten waar we staan en passen zoals gezegd goed op. We blijven er vol voor gaan!

9 **Hoe besteedt u uw vrije tijd?**

Ik zit in het bestuur van de voetbalclub, V.V. Koudekerk ad Rijn. Ik ben verantwoordelijk voor de kantine. Dat vind ik leuk om te doen en in het weekend ben ik op de club. Ik kijk wat wedstrijdje en spreek deze en gene. Daar heb ik lol in.

10 **Hebt u een motto?**

'Het is nog nooit zo donker geweest of het wordt weer licht'. Zoals gezegd, ik ben positief ingesteld en ga elke dag weer met plezier aan het werk, ook als het even tegen zit.